311

готова!
За печатъ!

ДОБРИЯТЪ ДЕНЬ.

9 година.

38 лекция на общия окултенъ класъ,
държана на 14.V.1930 г. Изгрѣвъ.

Само Божията Любовь и само Божията Мудрость носятъ пълния животъ!

Има една българска поговорка която казва: Отъ много глава не боли. Има нѣколко нѣща основни, за да имате единъ новъ моралъ и да го приложите, трѣбватъ ви нѣколко основни идеи, които трѣбва да ги прилагате въ ежедневния животъ, въ себе си. Тъй както сега вървите, то стария животъ, вашитѣ стари разбирания, вашитѣ стари идеи. Рѣката върви, както разбира, заякътъ бѣга, както знае, волътъ, конятъ, птицата хвърчи тъй, както знае при даденитѣ условия. Но понеже човѣкъ еволюира, развива се, върви неговия животъ постоянно се мѣни според условията. Въ ранна възрастъ малкото дѣте го носятъ на рѫцѣ, послѣ пълзи по земята, послѣ върви по двора, докато добие онази стабилность да може да ходи. Човѣкъ трѣбва да има една опорна точка, отъ която трѣбва да започне. Опорната точка, това ние наричаме Божественото въ човѣка. Подъ думата Божествено, разбираме тъй, което остава винаги неизмѣнно. То има отношение къмъ себе си. То е една вѫтрѣшна точка. Ти всѣкога може да намѣришъ точка, отъ която може да се ориентирашъ въ каква посока да вървишъ, ти ще се върнешъ. Божественото е онова, което винаги не се мѣни у тебе. Ти изгубишъ ли го, ще изгубишъ и ума си, всичко ще изгубишъ. Човѣкъ не само трѣбва да мисли, но трѣбва да има една точка. Той може да има два центъра, да е една елипса. Той може да се прѣвърне на единъ кръгъ и да мисли, че е кръгъ. Кръгътъ има една точка, единъ центъръ. Елипсата, тя е двуцентрова, значи удължаване на кръга. Всѣкога, когато изгубимъ своето отношение, става удължаване, въ нѣкоя посока се удължава, придобива елипса. Сега човѣкъ е една елипса. Слѣдователно, той има два морала. Елипсата това е човѣкътъ, кръгътъ това е божественото въ него, постепенно елипсата трѣбва да се приравнява въ кръгъ. Да кажемъ вие имате една мѣрка, съ която мѣрите вашитѣ отношения. АВ това е една мѣрка. Може вие да не вървите по този Божественъ кръгъ. Написанъ отъ чисто механическо гледище има съвсѣмъ друго отношение, но за обяснение. Ще се стараете този кръгъ да го поставите въ себе си, да го живѣете. Съ АВ вие ще мѣрите вашитѣ отношения къмъ каква да е точка на този кръгъ. Отношенията на А А къмъ всичкитѣ точки сж равни. Въ този кръгъ всѣка една точка прѣдставлява една нова възможность. Интензивностьта на този кръгъ, точкитѣ, които образуватъ този кръгъ и възможноститѣ, които сж вложени въ тѣзи точки, сж раз-

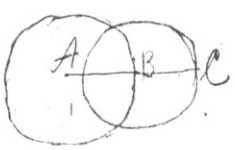

лични.Ако вие поставите цѣлото човѣчество на този кржгъ,цѣлото човѣчество, което имаме на земята отъ два милиарда хора го поставите въ окржжността, а Божественото -въ ~~центъра~~ центъра,питамъ:всичкитѣ хора еднакво ли ще се ръзвиватъ?Слѣдователно,тѣ образуватъ периферията на единъ кржгъ,но интезивността на всѣка една точка,за да се прояви,ще бжде различна.Слѣдователно,точката А остава неподвижна,а точката В постоянно се мѣни,при туй видоизмѣнение на В ~~ним се явява нѣщо~~ въ всѣко помръдване,или се прибавя нѣщо къвъ В или се отнема.сега вие съзнавате,че въ васъ става извѣстна промѣна.Вие казвате че сте Божествени,Богъ въ васъ живѣе,а при това се измѣняте и не може да обясните вашето измѣнение.Вие казвате:азъ съмъ самостоятеленъ човѣкъ,азъ съмъ Божественъ.До колко е вѣрно,не ти си самостоятеленъ?Самостоятеленъ дотолкова,доколкото вашитѣ отношения сж прави съ А.В това е проявения животъ.Бара това е чѣвѣкътъ,съ който започва битието.Дотолкозъ доколкото неговитѣ отнонения сж прави,каквито сж отношенията му къмъ А,такива ще бждатъ и къмъ другитѣ.В:А.Щомъ В измѣни своитѣ отношения,че образува другъ единъ новъ кржгъ около себе си,пръстава да мисли за Божественото въ себе си,започва да нарежда други отношения,тогава ~~имаме~~-В става центъръ,имаме линията ВС.Слѣдователно,всичкитѣ енергии отъ В ще се прѣнесатъ въ С.Ако отношенията на В къмъ А не сж нормални,мислите ли,че отношенията на В къмъ С ще бждатъ нормални.Не само доколко човѣка мисли,но и доколко неговата мисъль е права.Какъ ще познаете,дали мисъльта е права?Има единъ законъ. Всѣка мисъль,която реагира неправилно върху сърцето не е права.Всѣка мисъль,която правилно реагира върху сърцето,тя е права.Защото единствената мѣрка въ човѣка,това е човѣшкото сърце.Сега разбирайте,за да ви покажа отношенията какви сж.В

Въ човѣка има три отношения:главата му,стомахътъ му,и сърцето му.Стомахътъ се таки има връзка съ външния свѣтъ,той се таки има нѣщо отвънъ,казва:дай ми по нѣщо.Ти ще го вземешъ,ще го сдъвчишъ,той се нуждае отъ насъ.Ние може да му влияемъ,може да го държимъ гладенъ:ако ти не слушашъ,нѣма да ти дамъ да ядешъ.Нѣкой пжть и стомахътъ може да постжпи по сжщия начинъ.По тношение нашитѣ дробове-по отношение нашия мозъкъ,косвено се нуждае,ние трѣбва да възприемемъ въздуха.Сега за стомахътъ ние трѣбва да работимъ съ ржцѣ,трудъ трѣбва.При дишането имаме малко по-добрѣ,Птамъ храната е приготвена,но се таки дробоветѣ иматъ нужда отъ насъ,ние този въздухъ трѣбва да го приемемъ и въ една минута трѣбва да вземемъ 20 пжти. Слѣдователно,главата ще зависи донѣкждѣ отъ насъ.Но дойдемъ ли до сърцето

затворено е,то не се нуждае ни отъ въздухъ,ни отъ храна,то съвършено независимо,самостоятелно,автономно управление има.То е така независимо,понеже е Божествено.Една държава вънъ отъ насъ.Умствения животъ и физисеския животъ иматъ отношение въмъ Божественото,и като кажемъ къмъ сърцето,разбираме Божественото вхтрѣ въ насъ,~~не разбираме~~ние разбираме законитѣ на нашето сърце,Божественитѣ закони сх написани на сърцето,ние ще имаме правилно разбиране на живота,ще може да живѣемъ,както Богъ изисква.Но понеже човѣкъ е напусналъ своетонормално развитие,иска да завлада своето сърце, не разбира.Майката иска да завлада сърцето на дъщерята и сина,бащата иска да завлада сърц то на сина и на дъщерята,нѣкой иладъ момѣкъ иска да завлада сърцето на момата,момата иска да завлада сърцето на момѣка,свещеникѣтъ иска да завлада сърцето на своитѣ слушатели,говорительтъ,професорѣтъ,иска да ги завлада,да ги вземе настраната си.Това е крива философия Трѣбва ние да образумаве отношения.Ние не сме пратени да завладаме,но да образумаме правилни отношения,да образувашъ отношения съ умоветѣ на хората,съ тѣхния стомахъ,съ тѣхнитѣ бѣли дробове.Гладенъ е човѣкѣтъ,нахрани го ако искашъ добри отношения.Ако ти го нахранишъ,за да го привържешъ,за да завладашъ неговото сърце,ти си на крива посока.Сърцето при всички условия остава автономно.Онзи,който се опитва да завлада Божественото,той се разрушана.Развращаването на хората произтича отъ туй.Щомъ ти позволишъ единъ човѣкъ да завлада сърцето ти,ти се развращавашъ.Тази е причината,че се развращаватъ и млади и стари.Даже нѣкой старъ дѣдо има,който се разваля. Даже светии,който сх живѣли 20 години въ пустинята сх се развращавали,е оставятъ една жена да му завлада сърцето,той оставя пущиняка,облече се хубаво съ връзка,онази мома завладала сърцето му,отиде този човѣкъ а при това момата се разваля.Всѣки,който завлада другъ,единиятъ става на каша ,я другиятъ става на вхгленъ.Защото клѣчката,която запаля,тя произвож да единъ ефектъ,но и тя изгаря,става на вхгленъ.Всѣки,който се опита по сиия законъ да завлада и той като клѣчката става на вхгленъ,изгаря.То е по отношения на Божественя законъ.Затуй ние казваме:остави сърцето,не се занимавай съ сърцето!Оставете вашитѣ сърца свободни Господъ да се занимава.занимавайте се съ вашитѣ умове,съ вашия стомахъ,съ волята.Стомахѣтъ,волята съ всико може да се занимавашъ ,съ ушитѣ,съ краката,съ ржцѣтѣ,съ космитѣ съ всичко се занимавайте,но оставете сърцето си свободно!Вие отивате да се меситѣ съ Божественитѣ работи,които не сх ни въ клинъ,ни въ ржкавъ.

Седи нѣкой казва:нѣкой да не обича.То не е твоя работа.Ти не

отивашъ въ училището да те обича професорътъ,но отивашъ да те учи.Ти,като учишъ този професоръ ще те обича.че какъ ти отивашъ да вършишъ любовни работи съ професора?Любовьта е резултатъ.Ти товишъ да учишъ,слѣдователно онова,което учительтъ ти прѣдаде,слѣдъ като станешъ способенъ да работишъ върху своя умъ,този професоръ ще те обича.Азъ разбирамъ А трѣбва да има отношение къмъ В.Богъ държи тайнитѣ на живота,тамъ сж источницитѣ на живота.Ако Богъ би оставилъ сърцето въ нашитѣ ржцѣ,всичко щѣше да е изгубено.Въ сърцето сж источницитѣ на живота.Благодарение,че Той държи нашето сърце,че всичко е спасено.Слѣдователно,щомъ се учишъ,щомъ се стремишъ да живѣешъ-да мислишъ,за живѣешъ значи да мислишъ,ти вървишъ въ права посока. Азъ казвамъ:оставете вашитѣ чувства.Да любишъ това е качество на Бога. Да чувствуващъ това е качество на човѣка.Да имащъ страсти,това е качество на животнитѣ.Слѣдователно,ако имашъ страсти,ти си животно;ако имашъ чувства,ти си човѣкъ;ако любешъ,то е работа на Бога.Чувствата ,то е процесъ на ума.Ти прѣдполагашъ,чувства имашъ,мислишъ.Любовьта е нѣщо непосрѣдно, тя не изисква никаква мисъль,не че нѣма никаква мисъль въ нея.Ти,ако остане съ мислитѣ да произведешъ Любовь,тя отиде.Любовьта носи мисъльта съ себе си.Казвамъ сега:злото произтита отъ онѣзи криви разбирания,че ние искаме за управлявнаме сърцето си.Ние още съ ума не сме се научили да се справяме,какъ ще влѣземъ съ своето сърце.Питамъ,онѣзи отъ васъ,които имать опитность,направете единъ опитъ,дайте на кой да е момъкъ една млада мома, и на една мома дайте сърцето на единъ момъкъ,ще видите,слѣдъ една година, какво ще направитъ момъкътъ съ момата.Той слѣдъ едно година ще направи сжщото,ако дадете на едно малко дѣте едно цвѣте,то ще мирише,ще мирише,послѣ слѣ започва да го кжса .И би ще той ще направи сжщото.Слѣдъ като се скжса това цвѣте,какво се постига?Това дѣте знае ли колко усилия е влело на онова сжщество да направи това цвѣте.Или дайде на едно дѣде една книга,то ще я разгледа,послѣ ще вземе да отдѣля листоветѣ.Туй отдѣляне на листоветѣ е подобно на онзи вълкъ,като хване овцата,понеже вълкътъ обича овцитѣ,той прави опитъ:тегли ,дѣвчи,туря въ устата,тегли,тегли изяде овцата.Понеже той наготово безъ работа иска да вземе живота на овцата и бѣга.Но какво става съ вълка,слѣдъ като изяде овцата.Вълкътъ е създаденъ една такава карма, че той е станалъ най-лошото прозвище.Ако въ свѣта има нѣщо най-лошо,то е да те нарекатъ вълкъ.

Сега онова разбиране въ васъ,онази вжтрѣшна философия,щомъ реагирате върху вашето сърце,щомъ реагирате върху сърцата на хората,вие ще създадете злото въ себе си.Законьтъ е:не реагирай върху никое сърце;

нито върху вашите,нито върху другитѣ.Дойде ли до любовьта,вие не се занимавайте нито съ вашата любовь,нито съ любовьта на хората.Когато хората отиватъ да уреждатъ любовни работи,тѣ създаватъ една каша.Кой отъ васъ, като уреждалъ любовнитѣ работи,ги е уредилъ?Кажете ми,дойте ми единъ примѣръ.Казва:да идемъ да уредимъ работитѣ.Когато отивашъ при единъ цигуларь какво ще уреждашъ при него?Цигуларьтъ ще уреди работитѣ,ако знае да свири. Онзи,който копае,ще уреди работитѣ,ако знае да копае,какъ ще уредите любовнитѣ работи,защото любовьта е отвѫтрѣ.Тя е центъръ.Любовьта е центъръ на всичко.Питамъ:ако ние го извадимъ,ако ние образуиаве единъ новъ центъръ какво ще придобиемъ.Нѣкой казва:азъ искамъ да бѫда самостоятеленъ.Ти се образувашъ едно нова вселена.Добрѣ.Питамъ:слѣдъ като образувашъ своята нова вселена,какво ще придобиешъ.Казва:да стана силенъчовѣкъ.Казва:еди кой си философъ е самостоятеленъ,вѣрно ли е?Но този философъ се нуждае отъ други философъ,да пише една сладка дума за онова,което той е писалъ. Онзи музикантъ,който мисли,че е музикантъ,той ще свири,публиката трѣбва да ржкоплѣска,да му покаже своето одобрѣние.Питавъ тогава:дѣ е неговата самостоятелность?Може да го критикуватъ,може да кажатъ:не е тъй.тъй.

Сега талантливитѣ хора сж,които развалятъ свѣта.Обикновенитѣ хора това е народътъ,талантливитѣ хора това сж културнитѣ хора,всичкитѣ талантливи хора.Между талантливитѣ хора сж всички спорове,шестлавие,гордость.Казва:даровитѣ човѣкъ,.Се таланти говорятъ.Нѣкои талантливи хора, има наистина таланти.но нѣкои приготовлявать почва на гениалнитѣ хора,понеже шестата раса,която иде,тя е раса на гениалнитѣ хора.седиата раса е на ще бѫде на светнитѣ,слѣдъ седиата ще дойдатъ учителитѣ.Щомъ дойдатъ учителитѣ,ние ще напуснемъ земята,ще напуснемъ слънцевата система,понеже учителитѣ спадатъ къмъ друга една еволюция.Сега оставатъ два етапа:талантливиятъ и геният.Геният твори въ себе си.Талантливиятъ е ,който ходи и прави обяснения,написалъ нѣколко стихотворения!декламира,казва:зная го. Едно изречение има за талантливитѣ хора,Христосъ казва:каквото ви кажатъ слушайте ги,но по дѣлата имъ не ходете.Понеже талантливиятъ човѣкъ чете от отъ нѣкой генналенъ,отъ нѣкой светия,отъ нѣкой учителъ,каквото чете отъ геният,отъ светията,отъ учителя,слушайте го,но,като рече да ви дава тълкувания,не го слушайте.По дѣлата,по разбирането на ~~реня~~ талантливитѣ хора не ходи!Но каквото четатъ отъ свещената книга,каквото декламиратъ,слушайте ги,но рекатъ ли да ви даватъ коментарии,ти върви и ходи по своята работа.Казвамъ:всички вие сте талантливи хора.Когато двама души се каратъ

тѣ сж талантливи.Признакъ за талантитѣ е кораницата.Казва:за какво ме мислите!Щомъ си недоволенъ въ себе си,ти си талантливъ;Какъ тъй,азъ отъ туй положение трѣбва да изляза.Че ти излѣзъ отъ положението,придота иска да покаже талантътъ трѣбва да се прѣвърне на гений/Но трѣбва да минешъ въ реда на геніалнитѣ хора,затуъ въ насъ има недоволство,не да се смалишъ,но да почнешъ да сменишъ талантливия животъ съ геніаленъ/ животъ.Ще кажешъ кайкъ.талантливия трѣбва да бжде носитель на ганиялния,не да унищожи таланта.Обикновенията животъ и той е на мѣсто.

Казвамъ сега отношенията къмъ Бога,какви трѣбва да бждатъ?Ние не мислимъ,че въ човѣшкото тѣло има нѣщо Божествено.Че ти когато видишъ единъ човѣкъ,считай тѣлото на човѣка Божествено.Понеже ние не считаме тѣло то Божествено,слѣдствие на това,ние постоянно се разрушаваме.Смѣрть разрушава Божественото.Божественото трѣбва постоянно да прѣсъздава.Богъ трѣбвва дъ възстановява реда и порядъка/орбата е чисто на физическото поле.Ли тамъ+ако ти не почиташъ тѣлото на единъ човѣкъ,какъ ще почиташъ самия човѣкъ.Ако идешъ при единъ човъкъ съ една тесла,кжщата на когото е хубаво направена,замазана,вземешъ съ теслата накълцашъ,накълцашъ,питамъ-туй почтено ли е къмъ този човѣкъ?който живѣе въ кжщата?Или,ако вие имате книгата на единъ списатель,ко то той написалъ,вземете върху това,което той написалъ задрасnете,направите свои забѣлѣжки,питамъ:туъ на мѣсто ли е?Не.Та най първо трѣбва да се стремите за бждаще,като видите единъ човѣкъ,да знаете,че при тази форма Богъ е работилъ/ и още работи.Вие ще кажете:той не е съвършенъ човѣкъ.Много добрѣ.Онази завършена маса,която е полирована,майсторъ е работилъ,тя струва пари.почитание и уважение.Онѣзи джски,които още не сж сглобени,ти ги гледашъ подритвашъ ги,не ги почиташъ,онзи голѣмиятъ майсторъ,като дойде ще направи много по хубава маса отъ тази,на която ти сега даваш почитание и уважение/като дойде Божественото,работници има, ще направятъ единъ геніаленъ човѣкъ.Отъ това разбиране,остави го,тамъ Богъ работи.Стой малко настрана отъ Божествената работа.Почитай на хората тѣло: то,за да почитатъ и тѣ твоето/Ако хората така почитатъ тѣлата на хората, войнитѣ ще прѣстанатъ.Тогава ще дойдемъ до онова вжтрѣшно разбиране да уважаваме ума на хората,да дойдемъ до Божественото-сърцето/Казвамъ ~~за~~ сегашни/ за хората:кждѣ е човѣкътъ тогава?Почитание къмъ онова,което Богъ е създалъ.Ако единъ скулпторъ работи десеть години върху една статуя,остави я като образецъ на единъ народъ,започватъ да се възреждатъ всички,всѣки си отчупва по нѣщо отъ тази статуя,питамъ:какво ще остане отъ нея?Сегашнитѣ

хората си играятъ съ Божественото и го развалятъ.Цѣлиятъ свѣтъ и мжже и жени освѣнъ че нѣматъ отношение,но развалятъ хубаното и красивото въ себе си.Жената разваля мжжа и мжжътъ разваля жената,тѣлото й развалятъ. Жената разваля на мжжа тѣлото,мжжътъ разваля на жаната тѣлото.И млади и стари всички се развалятъ.Това е неморалното въ свѣта.като погледнешъ тия хора навсѣкждѣ ще видишъ едно разкапване.Казватъ:Господъ казалъ,човѣкъ да има чисто сърце.Оставете сърцето,чистотата не е отъ насъ. Кой досега е могълъ да направи сърцето си чисто.Дяволътъ казва:очисти ме. То не е на Бога.Чистита сърце се дължи на Бога.Онзи изворъ,който извира самъ се чисти.-Ама азъ да не петна извора.Нѣма какво да мисля за извора. Азъ да ида съ всичкото почитание и уважение,да не хвърлямъ нечистотии въ извора.Тогавата ако ти въ своето сърце ....Казва:нечисто сърца. Защо петнишъ Божественото въ себе си.Умътъ ти може да е лошъ,сърцето ти може да е раетлѣно наслоено,туй наслоение на сърцето се разбира винаги онова наше усилие на-у чрѣзъ ума да завладѣемъ сърцето.Тамъ е всичкиятъ развратъ.Питамъ:ако завладаешъ сърцето си,какво ще добиешъ?Да допуснемъ,че нѣкой човѣкъ завлада сърцето си,,какво ще добие?-Ще добие смъртъ.Сега практически туй вие ще го разберете като моралъ.Искамъ да ви покажа,че вие по единъ старъ навикъ не мислите правилно.Туй искамъ да ви кажа,че не мислите правилно,казвате:той Учительтъ така не мисли. Въ моитѣ очи азъ ви считамъ всички лѣниви.Туй,което азъ -ная,азъ го прилагамъ.Казвате:Учительтъ какво се занимава съ такива работи,нека се занимава свѣтътъ.Господъ,който създаде земят ,слънцето,да изгрѣва,звѣздитѣ,растанията,които растатъ,брѣмбаритѣ,които ровятъ земята,ти научи ли тази книга?Мислите,че азъ,като ви говоря тукъ,то е учительтъ сега. Мислите ли,че е Учительтъ? По какво не познавате?Единъ Учитель се познава само по това:Учительтъ всѣкога внася животъ.Внася ли животъ,има учитель,не внася ли животъ,нѣма учитель.Той не едно енаствоение на мисълта,това не е никакъвъ учитель.Христосъ казва:азъ дойдохъ да дамъ животъ,да се внесе живота.Изявяването на любовьта се изразява въ това,че тя носи животъ.Какво е Божественото начало?Богъ,когато дойде въ свѣта, Той внася животъ.Когато/хората/дойдатъ/.Когато ангелитѣ дойдатъ тѣ ще внесатъ интелигентность въ чувствата,когато ан човѣкъ дойде,то ск неговитѣ желания;когато животнитѣ дойдатъ,то ск тѣхнитѣ страсти.Това ск степени на единъ и сжщъ животъ.Сега тъй,като ви говоря,нѣкои отъ васъ мислятъ по старому,понеже ск свикнали да мислятъ,че човѣкъ е глѣшенъ.

Глѣщенъ е въ своитѣ схващания.Когато Богъ създаде човѣка,каза му:отъ туй дърво да не ядешъ,понеже чрѣзъ яденето повекосвено чрѣзъ кръвьта може да се опетни сърцето.Яденето,храната чрѣзъ стомаха може да опетни сърцето.Понеже тази храта,която се смила,ще се прѣвърне на единъ сокъ,ще се върне къмъ сърцето като кръвь,ако тази кръвь не е чиста,сърцето ще се опетни.Този е процесътъ.Човѣкъ трѣбва да тули здрава храна въ стомаха,слѣдователно,тогава сърцето ще дѣйствува нормално.Законътъ какъвъ е:ако твоятъ мисѣль е неправилна,ще бжде неправина и храната не може да направишъ единъ истински изборъ на храната,каквото мислишъ, такава ще бжде и храната.Гледайте единъ човѣкъ съ какво се храни,ще знаете напълно неговата мисѣль.Единъ професоръ,който всѣки день яде опечени кокошки,знаете ли какво е опечена кокошка?Заклана,опечена,зачервена опечена на огънь на пиростия.Яли ли сте такава кокошка?Нѣма нѣкой отъ васъ,който да не е ялъ опечена кокошка въ миналота прѣраждане.Ще отъ опечени кокошки страдате.Сега да видишъ онова,което е правилно.Споредъ онази дадената форма на мисѣльта,ти ще изберешъ своята храна.Тази храна, която ти избирашъ ,тя трѣбва да има отношение къмъ тебе,тази храна ти трѣбва да обичашъ и храната да те обича.Живата храна е,която носи живота.Христосъ казва:азъ съмъ живиятъ хлѣбъ.Въ всичкитѣ житни зърнца,въ цареви ата въ плодоветѣ Божественото начало е вжтрѣ.Ако ти съ голѣмо благоговение хванешъ една череша,да държишъ тази череша и да благодаришъ ~~че-ти-дани~~,че ти дала живота си,ти благодари на Бога за ова!Ти благодари за една черена,че то е една велика философия на живота.Какво е яденето? Ако веднажъ въ живота си вие бихте яли по този начинъ,щѣше да има голѣма разлика ,голѣма радость.Печенитѣ работи,това е човѣщко,не е Божествено.Картошки накѣлцани,послѣ съ масълце,послѣ съ яйца,послѣ брашно турено въ тигания опърженно,казва:много хубаво е това нѣщо.Ама слѣдъ нѣколко врѣме започвашъ да се прѣвиваш,казва:не зная,какво ми стана .Кой отъ васъ не е ималъ тази опитность.Цѣлата вечерь се обрѣща,пърженитѣ работи сж причина. Ако ти ядешъ ябълки,круши, картофи варени,ти ще спишъ като дѣте тихо и спокойно,въ ума си ще имашъ свѣтла мисѣль.Ако си ученикъ веднага въ два три часа ще научишъ урокитѣ си.А пъкъ сега учишъ,учишъ,изгубишъ мисѣльта си.-Кюфтетата вжтрѣ,онази спаначената чорба онѣзи италянски макарони.Азъ съмъ противъ прѣкалености,защото безъ макарони още по-лошо.Съ тѣхъ е лошо,но безъ тѣхъ е по-лошо.Не съмъ и да не ядете.Но казвамъ има нѣщо по-хубаво отъ макаронитѣ.

Главната ми мисъль; азъ искамъ да бѫда прѣмъ. Азъ обичамъ прѣмотата. Въ говора обичамъ прѣчота, и истина. Какво разбирамъ подъ истина. Онази мома играе на хорото, гледа онзи момѣкъ, защо прави тия движения? Тия движения сѫ да го придобие, тя тропа, но се поглежда. Вие се смѣете, но каква е цѣльта на момата и на момъка? Щомъ като момата го придобие, тя седи позпрѣла главата си, омислена. Тя трѣпала е, но не придоби, излъгана е. Тя мисли, че видѣ нѣщо цѣнно, но сега вижда, но сега мижда, че не върви тази работа, недоволна е отъ тропапето. Та казвамъ сега да обясна. Всѣко едно движение, то е часть на едно желание. Искашъ да постигнешъ едно желание, ще се усмифнешъ, ще се засмѣешъ, ще кажешъ нѣкаква сладка дума, ще направиш движение, но всички тѣзи сѫ части, които съставляватъ едно цѣло, една идея прѣслѣдваме нѣщо. Тази идея може да бѫде благородна, може да бѫде и неблагородна. Слѣдователно ние въ живота си се стремимъ да живѣемъ добрѣ, ние искаме да се приближимъ къмъ цѣлото. Богъ е цѣлото. Каквито и постѫпки да напривимъ, ако имаме прѣдъ себе си тази цѣль, всичкитѣ ни постѫпки ще бѫдатъ прави. Обаче, ако монтѣ отношения къмъ А сѫ неправилни, тогава всичкитѣ твои постѫпки нѣматъ съпоставяне съ цѣльта, тѣ съставляватъ нѣщо анормално., тогава и частитѣ нѣма да бѫдатъ правилни. Зависи какъ гледаме. Като станешъ, казвашъ: какво съмъ азъ? Благодаря ти господи, за тѣлото, което си ми далъ, въ туй тѣбо може да живѣя. Ако бѣши би далъ единъ филавъ стомахъ, едно хибаво тѣло, единъ хибавъ умъ, ако краката не държеха, ако очитѣ ми не можаха да виждатъ, благодаря ти, че всичко туй си ми далъ. Ти седишъ очаквашъ нѣщо за бѫдаще, ти имашъ всичко. Бѫдащето и възможноститѣ ще дойдатъ. Защото въ твоя организъмъ Богъ е вложилъ за бѫдаще има нѣкои нови работи, той ще приложи въ твоя мозъкъ, той всѣки день прилага. Ти за бѫзаще ще видишъ той и за твоитѣ чувства ще приложи. Но, ако туй, което сега имашъ ти не признавашъ, ти не благодаришъ; питам тогава и новото, като дойде, какъ ще благодаришъ? Красивото е вие сега да бѫдете благодарни. Ние ставаме и казваме: не сме красиви. Всѣки единъ отъ васъ може да бѫде красивъ. Въ какво седи красотата? Вие казвате; искамъ нѣкой да ни обича. За да ви обича нѣкой има два начина. Трѣбва да бѫдете човѣкъ съ свѣтълъ умъ, да мислите правилно, послѣ каквото кажете да го направите. Когато идвате точни да бѫдете. Когато обѣщавашъ, кажи: чакай да си помисля малко. Понеже искашъ да извърша нѣщо даради васъ, чакай да си посля малко, дали съмъ въ състояние да го направя. Азъ ще ви обѣщая, но ако не съмъ въ състояние да го направя, защо тогава ще обѣщавамъ? туъ, което

не мога да го направя. Азъ може да го обѣщая, но нѣма да го направя. Тогава вие ще си съставите лошо мнѣние за мене, ще си разваля отношенията. Затуй остави приятеля да помисли малко, остави слугата да помисли малко, прѣди да започне своята работа. Когато слугата дойде при господаря си, какво иска господарьтъ отъ него?- Слугата да го обича? Първото нѣщо, което господарьтъ изисква отъ слугата е работа, хубава работа, отпѣслѣ иде любовѣта. Когато слугата иде при господаря си, какво иска?- Да му плати хубаво, отпослѣ ~~еди~~ любовьта ще дойде. Господарю, много те обичамъ, ти си много дочъръ човѣкъ. Не, не той е много добъръ човѣкъ, но ти ще платишъ за чувствата си, туй е важното. Азъ ще видя ти какъ плащашъ, не какъ говоришъ, не да видя само че хубаво говоришъ, но да видя хубавитѣ дѣла да прилагашъ. Човѣкъ се познава по двѣ нѣща, два полюса. А то е човѣкътъ, В какво извършва. Слѣдователно, щомъ азъ кажа нѣщо, тогава каквото извършвамъ, то е човѣкътъ. Ако вие го извършите и азъ го извърша, тогава отношенията всѣкога ще бѫдатъ правилни.

Та сега между васъ, тъй досега сте вървѣли, не да турите единъ кръстъ но поне направете си поне единъ день въ седчицата да живѣете по новия начинъ. Като срѣщнете единъ братъ, ще се помолите, кажете- много се радвамъ, че ви срѣщамъ. Срѣщнете нѣкоя сестра, ще се подрѣпятевмотсо. Азъ не искамъ лицеприятие. Направи това въ себе си. Ти срѣщнешъ Господа, усмихнешъ, и Господ ще ти се усмихне. Като се изправишъ прѣдъ тази статуя, казвашъ: хубава идея ималъ този художникъ, хубава е тази статуя. Срѣщнешъ единъ човѣкъ, идея има. Има дефектъ, не е довършена картината, още. Този човѣкъ има дефекти, но Господъ работи още, хубавъ ще стане. Господъ работи тамъ, ти ще поздравишъ него и който работи, Господъ ще знае, че ти иматъ уважение и почитание къмъ Бога. Такава е важна книгата на живота. Учительтъ слѣдъ като далъ ед единъ добъръ урокъ, извади тевтерчето, нѣкой пѫть учительтъ пита ученика и пише. Имаше единъ учитель въ варнанската гимназия по матаматика прѣдаваше по алгебра, , казва хмъ, какво да ти пиша, държи тевтерчето, единица заслуждашъ, но пише 6. Той ученикътъ трепери, учителѣтъ казва: единица ще ти пиша, послѣ види на срока 6. Той ще го сплаши, ще тури 6, се се усмихне. Сега Господъ пише въ книгата на живота. Ако ти си отговорилъ тъй, както трѣбва бѣлѣжката на срока ще бѫде 6, ако си миналъ тъй по стария начинъ както вървите, ще имате старитѣ резултати.

Сега казвате: какъ ще се въпита бѫдащето поколение? Не въпросъ за бѫдащето поколение. Казва: втори пѫтй като ее дойда, като се прѣродя.

Ти въ сегашното прѣраждане каквото направишъ, бѫдащето прараждане е една възможность. Ти сега си дошълъ на земята, какво трѣбва да направишъ, програмата, която трѣбва да се изпълни въ живота ви. Давамъ ви на васъ двѣ възможности: отношенията ви къмъ Бога да бѫдатъ правилни, тогава почитай ~~нее~~ онова, което ~~нжнюжени~~ виждашъ вложеното въ себе си, и онова, което въ хората виждашъ, тогава мини отъ видимото къмъ невидимото. Наблюдавай постъпкитѣ, ще имашъ правилни ... Ако забѣлѣжешъ нѣкой дефектъ, ще видишъ отъ какво произтича този дефектъ, не бързай да правишъ заключение. Може да кажешъ: има нѣщо осмислено, може да нѣма нѣщо осмислено, тѣ сѫ възможности. Послѣ корегирай се всѣкога. Че човѣкъ може да направи погрѣшка. Че кой отъ васъ не прави погрѣшка? Красивото на човѣка не е човѣкъ да прави погрѣшки, онзи, който иска да не прави погрѣшки, то е качество на Бога. Единственото сѫщество, което не прави погрѣшки, то е Богъ. Подъ него надолу всички правятъ погрѣшки. Въ единъ милионъ години ще направи една погрѣшка, като живѣе десетъ милиона години, ще направи десеть погрѣшки. като живѣе нѣколко милиарда години, ще направи нѣколко милиарда погрѣшки. Съ туй не искаме да се извиняваме. Погрѣшката произтича отъ съвсѣмъ други причини. За какво се допуща напримѣръ? Дайте ми едно прѣдложение. Ходихъ съ кобилица за вода. Право ли е туй прѣдложение? Ходишъ съ кобилица, а разбирашъ котлитѣ. Но, ако разбирашъ кобилица безъ котли, прѣдложението не е правилно. Има нѣщо, костолипсва, има нѣко, което не е писано. Защото кобилицата не се ражда съ котлитѣ. Котлитѣ чоже да бѫдатъ и безъ кобилица. Но, когато кажемъ: ходихъ съ кобилица за вода, ние има нѣщо, което не казваме, ние го подразбираме. Може да кажемъ: ходихъ съ стомни за вода, ходихъ съ котли за вода, ходихъ съ карчагъ за вода. Ходихъ съ котли тое е право, но не го казватъ така. Светията се подпира на паче перо. Какво подразбиратъ, право ли е? Неговиятъ кредитъ е колкото недѣланитѣ трѣски. Значи какъвъ е неговиятъ кредитъ? Морално значение.

Но сега остава онази правата мисъль вѫтрѣ. Разуменъ човѣкъ е този, който веднажъ, като го погледнешъ, и той, като те погледне, разбирате се, схватливъ е отъ малко. Единъ човѣкъ, на който трѣбва десеть пѫти да повтаряшъ и той не разбира, неговиятъ умъ не е буденъ. Слѣдователно, какъвто е умътъ, каквото е ~~неговото сърце,~~ отношението на човѣшкото сърце, понеже нѣкой пѫть човѣшкото сърце се рѫководи отъ човѣшкия умъ, то се рѫководи, но чѣвшкото сърце направлява ума. Туй, което човѣкъ обича, учи; туй, което човѣкъ не обича, не може да го учи. Не е ученъ, който рѫководи сърцето си.

Сърцето е,което подбужда ума/ и всичките елементи,които Господъ е вложилъ въ насъ.Сега азъ говоря за н ца вложени,не искамъ да вложи,но азъ искамъ да събудя туй,което Богъ е вложилъ.Вие го имате туй Божественото. Не да ви туря нови морални,но туй Божественото въ васъ,което отъ вѣкове седи въ васъ,което ви е дадено,то трѣбва да проникне въ васъ. Казвамъ: оставете Божественото въ васъ то ще изникне,тогава ще имате едно ново розбиране за живота.Казвате:Учительтъ каза една нова мисъль.Мисъльта е нова,но и онова,което ще изникне и то ще бжде ново,но не сега е дошло, то е заложено съ вѣкове.но нѣмало блогоприятни условия за да се прояви. Казвамъ-сега е дошло,не отлагайте.Казвате:дали е дошло врѣмето?Врѣмето е дошло да имате хората едно правилно розбиране.Почитай ума на човѣка, почитай неговото тѣло,благоговѣй прѣдъ неговото сърце,понеже Богъ е тамъ. Всичко онова,но то виждате въ човѣка,ког то той е гладенъ,всичко онова, но то е сѫществено въ човѣка неговитѣ нужди, влизай,съчувствувай,но нѣма какво да плачешъ.Когато нѣкой дойде,че плаче за ядене,казвамъ:вали дъждъ Казвамъ:то е въ реда на нѣщата.Че нѣкой въздиша,казвамъ:диша,то е въ реда на нѣщата.Азъ имамъ желалъ,когато нѣкой въздиша,че то е уравновѣсяване,колкото по дълбоко диша ,толкова по-добре.Нека въздиша отъ въдишка, никой не е умрѣлъ,когато прѣстанатъ да въздишатъ,тогава умиратъ.Разбирайте всичкитѣ нѣща,въ дадения случай,когато човѣкъ въздиша може да има нѣкаква мисъль.Не е опрѣдѣлена мисъльта въ него,мжчи се,труди се,мисли и сли нѣма никакъвъ резултатъ.Труди се човѣкъ,не туряйте специфично,не изолирайте вакия умъ.Че въздиша,има си нѣкой идеалъ.Видѣлъ нѣкоя жена въ далечното минало,играела нѣкаква роль,видѣлъ тази жена въздиша.Нѣкой казва:влюбилъ се въ нѣкоя мома.Оставете тия стари вѣрвания.Когато се влюба въ тази книга,книгата ми люби?Чета Исая,влюбя се въ него,че този човѣкъ,който е билъ прѣди хиляди години влюбя се въ него,тойне подозира,че азъ го обичамъ.Азъ обичамъ тази книга,Човѣкъ е една книга, въ която Богъ се проявява,виждамъ човѣка,чета единъ листъ.Обичамъ книгата, държа я свещена,понеже онзи,който я писалъ,е свещенъ.Ако нѣмаме свещени чувства къмъ Бога,ние и другитѣ не може да почитаме/ и уважаваме.Когато срѣщнешъ единъ човѣкъ,въ когото може да се влюбишъ, задъ човѣка любишъ нѣщо,почитай това чувство за свещено.Ти не знаешъ истинята,какво е далечното минало,то е сега,което се развива въ живота.Нека остане въ ума ти нѣщо,което не може да изяснишъ,не считай туй нѣщо,не си туряй вй ума неопачанъ образъ.Казва:знаешъ ли ти въ нѣщо е любовьта?Вие даже още не

сте изпъртали,какво нѣщо е любовьта.Вие сте чувствували.Нито око е видѣ
ло,нито ухо е чуло,казва апостолъ Павелъ,като се качишъ въ областьта,дѣ
то любовьта царува.Сега чувствувате,имате стремежи,имате желания
чувствувате вашитѣ мисли,но,когато дойде любовьта,казва:всички нѣма да
умремъ,но всички ще се измѣнимъ.Когато дойде любовьта въ свѣта тя ще вн
внесе живота,ще проникне въ нашата воля,то и цѣлиятъ свѣтъ и всичкитѣ
хора ще се измѣнятъ!умоветѣ ще се промѣнятъ,отношенията безъ никакви ус
силия ще дойдатъ.Но тогава поне сега единъ день.Хайде сега за три сед-
мици три дена ви давамъ.Идната надѣля да бѫде день на тия учтивитѣ обно-
ски.Първата недѣля на 18,азъ ще ви наблюдавамъ и ще ви пиша бѣлѣжка.
Вторияътъ день ще бѫде втората седмица, срѣда,Третата седмица ще бѫде ~~сря~~
срѣда петъкъ.Ще имаме една нова обхода.Него день,като станете отъ сутр
триньта до вечерьта единъ Божественъ день,вечерьта ще снемете,ще дойде
те по старому както знаете.Отъ сутриньта до вечерьта по новия начинъ,
кждѣто и да минешъ,когото да срѣщнешъ,ще го погледнешъ.Срѣщнешъ нѣкой
заякъ,срѣщнешъ нѣкоя птица,минешъ покрай некое дърво,навсѣкждѣ ще поздра
вляваш като че е човѣкъ.Каквото ти обърне внимание,като минешъ птица,
брѣмбаръ всичко ще поздравишъ,то да бѫде естествено.Ще видите,какви ре-
зултати може да имаме.Азъ вѣвамъ ще бѫдетъ тия дни единъ много добъръ
опитъ.По-хубаво възпитание отъ тук за ума нѣма.Ще имате нѣщо много ре-
ално.Сега разбрахте ме нали?На го день всички ще започнете прѣди изгрѣва
на ~~слънцето~~ първия лжчъ,то ще бѫде като нѣрка.Ще започнете него день ще
кажете:поне единъ день да благодловя името Божие по новия начинъ.

Едно прѣдупрѣждение:за този день не говорите,не го критику-
вайте,ще го оставите.Нѣма да се произнасяте,ще оставите Богъ да се про-
изнесе.Този день ще бѫде свещенъ заради васъ,не играчка.Нѣма да кажете:
дали хората го направиха.Ще оставите за този день отгорѣ за се произнесат
пакъ вие ще считате като войникъ,който отива на своята длъжность.Прѣдста-
вете си,че носишъ единъ килограмъ на нѣрба си,нали ще бѫдешъ сериозенъ.
Нѣма да казвате:какъ мислите,дали азъ постжпихъ добрѣ право.Ще оставите,
азъ пакъ ще ви говоря.Азъ вѣвамъ ще бѫде така,първиятъ опитъ отличенъ,мож
би най-добриятъ день ще бѫде,който нѣкога сте прѣкарали.Ще бѫдете свобод-
ни,нѣма да се плашите,ще бѫдете тъй както дѣцата,единъ човѣкъ,който е но-
вороденъ,който има всичко наредено.Като станете сутриньта,щезапочнете съ
своитѣ упражнения. Разбрахте ли?

САМО ПРОЯВЕНАТА БОЖИЯ ЛЮБОВЬ И САМО ПРОЯВЕНАТА БОЖИЯ МЖДРОСТЬ
НОСЯТЪ ПЪЛНИЯ ЖИВОТЪ.